

[019 Bjørn Kraft.]

fastholdes ud i fremtiden. Thi valget foregår jo egentlig på den måde, at man melder sig ind i en lytterorganisation, og derigennem foretager man i realiteten valget uden at vide, hvem man vælger. Det, der foregår, er en simpel fordeling af de 6 mandater; man stemmer rent automatisk ved sin indmeldelse på den mand, som bliver opstillet af organisationen.

Der er blevet brugt meget stærke ord om denne valg måde, sikkert for stærke, men det kan ikke siges at være en velbetænkt, demokratisk ordning, og den kan i nogle tilfælde let komme til at virke ligefrem paradisk. Det er ud fra disse synspunkter, netop for at fastholde lytterrepræsentanterne på et grundlag, der er holdbart, for at sikre, at de virkelig bliver et udtryk for lytternes mening; at forslaget går ud på at indføre et direkte lyttervalg. Vi er — således som ordføreren for forslagsstillerne stærkt har understreget det — aldeles ikke blinde for, at selve valg måden her møder betydelige vanskeligheder.

Den højtærede undervisningsminister sagde, da han nåede til dette punkt, at han havde bemærket sig, at det ærede medlem hr. Kristen Amby ikke var medforlagsstiller. Jeg kan måske dertil sige, at det undrer mig, at den højtærede minister ikke har bemærket, at det ærede medlem hr. Kristen Amby ikke er hjemme, men udsendt af folketinget som deltager i De Forenede Nationers generalforsamling, så der kan vist ikke lægges så megen vægt på det, som den højtærede minister her har bemærket.

Ministeren lagde jo ikke skjul på, at vanskelighederne eksisterede; jeg har lov til at sige, at der var ikke den flig af vanskelighederne, der ikke blev afdækket. Jeg tror dog, at den højtærede minister overdriver i sine indvendinger. Nogle af de bemærkninger, som blev gjort, er naturligvis rigtige og af vægt, hvilket også må nødvendigvis gøre, at vi får en virkelig drøftelse af dette spørgsmål i udvalget.

Når ministeren siger, at det vil være vanskeligt at få de licensbetalende lyttere til at stemme, at kun en ringe del af dem vil stemme, og at vort forslag derfor er betænkeligt, synes jeg, ministeren modsiger sig selv. Ministeren talte om, at det, der var det afgørende, var, at det var dem, der var interesserede, som fik indflydelse på radioen. Det vil dog utvivlsomt blive tilfældet efter vort forslag i højere grad, end det er i øjeblikket.

Der var en bemærkning, som jeg desværre ikke havde tilstrækkelige åndelige evner til at begribe. Det var bemærkningen om frygten for, at der på grund af vor valg måde skulle opstå kristelig-demokratiske partier her i landet. Det er vel en biting, men jeg vil egentlig gerne have en forklaring derpå. Jeg ved nu ikke, om det sådan på forhånd kan siges, at det, at der opstår kristelig-demokratiske partier, i sig selv er et frygteligt onde; men hvorfor de skulle opstå specielt på grund af, at vi stiller dette forslag om en valg måde for lytterne, går over min forstand. Vi har ikke på nogen måde bundet os til den ene eller den anden metode; vi er, som forslagsstillerens ordfører gentagne gange har sagt, i høj grad åbne for forslag.

Jeg kan give fuld tilslutning til det ærede medlem hr. Harald Nielsens bemærkninger som svar til ministeren. Vi er åbne for indvendinger, vi er rede til at diskutere spørgsmålene, også til at diskutere, om man måske skal gå til en helt anden form for valg, således at hele befolkningen på en eller anden måde får indflydelse derpå. Vi har altså ment, at vi som grundlag for forhandlingerne, som udtryk for, hvad vi mente var det mest ønskelige, måtte fremsætte dette forslag, og vi er absolut af den opfattelse, at det ved en drøftelse i udvalget og ved samarbejde med eksperter vil være muligt at finde en helt tilfredsstillende ordning.

Der er en anden side af vort forslag, som vi har lagt megen vægt på, og som vi vil fastholde, og som jeg vil fastholde til